

компанії, що надають значні товарні кредити.

Отже, аудиторські послуги в Україні розвиваються досить швидкими темпами, хоча існують певні проблеми. Більш глибоке дослідження цих проблем може стати основою для визначення пріоритетних напрямків вдосконалення аудиторської діяльності з огляду на перспективи розвитку ринкової економіки і відносин власності в Україні, а їх розв'язання сприятиме подальшому впровадженню аудиторської професії в господарську практику і формуванню у громадськості впевненості у високій професійній майстерності аудиторів.

Список використаних джерел:

1. Про аудиторську діяльність»: Закон України [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon.rada.gov.ua/>.
2. Калінська Т. А. Сучасний стан і проблеми вітчизняного аудиту / Т. А. Калінська // Науково-виробничий журнал. – 2014. – № 3. – С.20-22.

А. В. Битківська, канд. екон. наук, ст. викл. (*КНЕУ ім. В. Гетьмана, Київ*)

СИСТЕМА ОБЛІКОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯК ДЕТЕРМІНАНТА СТАЛОГО РОЗВИТКУ ВІТЧИЗНЯНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА

Незмінним та завжди необхідним елементом успішної підприємницької діяльності є налагоджений процес управління, який би забезпечував безперервне існування підприємства з раціональним використанням існуючих ресурсів, постійним зростанням обсягів діяльності та максимізацією рівня прибутку.

Для гарантування високої результативності процес управління на підприємстві має здійснюватися з використанням досить потужної інформаційної бази. У свою чергу, основний потік інформації, що необхідний управлінському персоналу, а також іншим зацікавленим користувачам, генерує саме облікова система підприємства.

Можливість ефективно організованих підсистем облікової системи надавати вичерпну інформацію для задоволення потреб як процесу управління, так і інших процесів, які відбуваються на

підприємстві (планування, прогнозування, контроль, аналіз, аудит тощо), дає змогу позиціонувати їх як ядро інформаційної системи забезпечення ефективного та безперервного функціонування суб'єктів господарювання в умовах ринкової економіки.

Зазвичай основний об'єм даних отримується з *підсистеми фінансового обліку*, а саме з фінансової звітності.

Основними перевагами показників фінансової звітності є уніфікованість та чітка регулярність формування. Проте, варто відзначити й недоліки такої інформації. Полягають вони у тому, що можлива робота з показниками, які характеризують діяльність підприємства лише за певний законодавчо визначений період (квартал, рік), й які вже неможливо змінити, оскільки вони доступні для аналізу лише після завершення відповідного звітного періоду.

Однак, перелічені недоліки фінансового обліку здатна нейтралізувати *підсистема управлінського обліку*, яка генерує, у порівнянні з фінансовим обліком, інформаційні потоки більш широкого діапазону. Інформаційні ресурси, отримані з підсистеми управлінського обліку та звітності, мають низку переваг: відсутність часової прив'язаності; деталізація за об'єктами облікової звітності; продукування інформації як про ендогенне, так і про екзогенне середовище діяльності підприємства; різноплановість облікових вимірників; адресна спрямованість та релевантність інформації.

Зазначені характеристики інформації, продукованої підсистемою управлінського обліку, визначають її можливість створити об'єктивне підґрунтя для оперативного прийняття економічно обґрунтованих управлінських рішень та здійснення контролю за діяльністю підприємства з метою нівелювання можливості виникнення кризової ситуації, та, у випадку її настання, сприяння ефективному оздоровленню підприємства. Однак, підсистема управлінського обліку орієнтована виключно на внутрішніх користувачів, тому для задоволення більш широкого кола інформаційних потреб використовуються дані фінансового обліку.

З метою уникнення порушень податкового законодавства та мінімізації ризику нарахування штрафів досить важливим є отримання повної та достовірної інформації про нарахування та сплату податків та зборів (обов'язкових платежів). За формування таких даних на підприємстві відповідає *підсистема податкового обліку*, яка відображає операції, пов'язані з розрахунками з бюджетом.

Узагальнюючи наведене, варто підкреслити, що вище описані підсистеми облікової системи взаємодіють та взаємодоповнюють один одного, що забезпечує генерування інформаційних масивів досить

широкого спектру. Тому, не зважаючи на іноді дещо упереджене ставлення суспільства до бухгалтерського обліку, його важливість та значення для розвитку вітчизняного підприємницького сектору важко переоцінити, оскільки облік є невід'ємною частиною життя будь-якого суб'єкта господарювання.

В свою чергу, незважаючи на те, якою підсистемою бухгалтерського обліку продукуються та акумулюються обліково-звітні інформаційні ресурси, саме від їх повноти, достовірності та надійності, а також своєчасності отримання, залежить результативність прийнятих на їх основі рішень зацікавленими користувачами та подальша доля підприємства.

Отже, система облікового забезпечення здатна детермінувати сталий розвиток вітчизняного підприємництва, однак, лише за умов її грамотної організації, відповідності законодавчим вимогам, національним положенням (стандартам) бухгалтерського обліку чи міжнародним стандартам фінансової звітності, а також, що найважливіше – наявності висококваліфікованих спеціалістів у цій сфері. Оскільки у протилежному випадку бухгалтерський облік може стати засобом шахрайства, фальсифікації, злочинних дій, що в результаті можуть мати негативні наслідки як на рівні підприємства, так і на рівні держави у цілому.

І.А. Бігдан, канд. екон. наук, доц. (*ХДУХТ, Харків*)

ОБЛІКОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МОНІТОРИНГУ В СИСТЕМІ АНТИКРИЗОВОГО ФІНАНСОВОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Глибока затьожна фінансова криза в країні є загрозою фінансовій безпеці підприємств та фінансовій незалежності нашої держави. За результатами функціонування економіки протягом 9 місяців 2017 р. сума втрачених/знецінених фінансових ресурсів через збитки склала 659,8 млн.грн, що на 33,3% більше, ніж за аналогічний період 2016 р. Збільшилась на 5,8 в.п. і частка збиткових підприємств (30,9%). Функціонування економіки на 69,9% відбувалося за рахунок залучення позикового капіталу, що віддзеркалює фінансову напруженість і нестабільність державних фінансів та відсутність дієвої системи антикризового фінансового управління як на макро- так і макрорівнях.